

Sygn. akt V U 1451/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2020 r.

**Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w następującym składzie:**

Przewodniczący: SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2020 r. w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 20 września 2019 r. sygn.: (...)

oddala odwołanie;

VU 1451/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 grudnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił E. K. przyznania prawa do emerytury pomostowej, ponieważ nie udowodniła ona stażu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat .

Organ ten do pracy w warunkach szczególnych zaliczył (po wyłączeniu zwolnień lekarskich , urlopów bezpłatnych i urlopów macierzyńskich) okresy zatrudnienia od 1.10.1991 r do 31 grudnia 1998 r. oraz okres od 1 marca 1999 r. do 31 sierpnia 2009 r. ,tj. łącznie 14 lat 4 miesiące i 3 dni .

Do pracy w warunkach szczególnych ZUS nie zaliczył okresu zatrudnienia od 2 stycznia 1991 roku do 30 września 1991 roku, gdyż pracodawca nie potwierdził, aby ubezpieczona w tym okresie wykonywała pracę w warunkach szczególnych, a nadto nie można tego stwierdzić na podstawie przedłożonej dokumentacji źródłowej.

W odwołaniu wnioskodawczyni wniosła o zmianę decyzji poprzez zaliczenie do okresu pracy w warunkach szczególnych okresu od 2 stycznia 1991 roku do 30 września 1991 roku i przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny:

E. K. urodziła się w dniu (...)

(okoliczność bezsporna)

W dniu 29 listopada 2019 r. wniosła o przyznanie jej prawa do emerytury pomostowej.

(dowód: wniosek – k. 1-4 akt emerytalnych)

Decyzją z 20 grudnia 2018 roku ZUS odmówił E. K. prawa do emerytury pomostowej, z uwagi na wykazanie 13 lat, 8 miesięcy i 11 dni pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat.

ZUS nie zaliczył wnioskodawczyni do pracy w warunkach szczególnych okresów przebywania przez wnioskodawczynię na urlopie macierzyńskim :

- od 4.07.1993 r. do 23.10.1993 r.

- od 13.02.1997 r. do 18.06.1997 r.

- 14.11. 2000 r. do 14.05. 2001 r.

oraz okresu zatrudnienia od 1 stycznia 2009 r. do 31 sierpnia 2009 r., gdyż nie została zgłoszona w ZUS jako pracownik zatrudniony w warunkach szczególnych.

(dowód: decyzja – k. 12 akt emerytalnych)

Na skutek odwołania wnioskodawczyni od decyzji z 20 grudnia 2018 roku ZUS, po zaliczeniu do szczególnego stażu pracy okresu zatrudnienia od 1 stycznia 2009 r. do 31 sierpnia 2009 r. , wydał nową decyzję z dnia 22 stycznia 2019 roku, mocą której ponownie odmówił E. K. prawa do emerytury pomostowej, z uwagi na wykazanie 14 lat, 4 miesięcy i 3 dni pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat.

ZUS ponownie nie zaliczył wnioskodawczyni do pracy w warunkach szczególnych okresów przebywania przez wnioskodawczynię na urlopie macierzyńskim :

- od 4.07.1993 r. do 23.10.1993 r.

- od 13.02.1997 r. do 18.06.1997 r.

- 14.11. 2000 r. do 14.05. 2001 r.

(dowód: decyzja z 22 stycznia 2019 roku – k. 18 akt)

Wyrokiem z 10 lipca 2019 roku w sprawie VU 455/19 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. oddalił odwołanie E. K. od decyzji ZUS z 22 stycznia 2019 roku.

Sąd w punkcie 2 wyroku przekazał kolejny wniosek E. K. o przyznanie prawa do emerytury pomostowej z uwagi na nową okoliczność tj. ustalenie nowego okresu pracy w warunkach szczególnych od 1 stycznia 1991 roku do 30 września 1991 roku do merytorycznego rozpoznania organowi rentowemu.

(dowód: wyrok – k. 58 akt emerytalnych)

E. K. od 1 października 1990 roku podjęła zatrudnienie w Szpitalu (...) w B. na czas nieokreślony w charakterze lekarza medycyny na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie od 1 października 1990 roku do 30 września 1991 roku wnioskodawczyni odbywała staż. W okresie stażu pracowała po 3 miesiące na czterech podstawowych oddziałach szpitalnych tj. oddziale (...) tzw.(...) (...), (...) i (...).

Wnioskodawczyni rozpoczęła staż od oddziału (...), na którym przebywała do 31 grudnia 1990 roku. Od stycznia 1991 roku rozpoczęła 3 miesięczny staż na oddziale (...). Następnie odbywała staż na (...) i (...).

Od 2 stycznia 1991 roku do 30 września 1991 roku wnioskodawczyni z uwagi na zamiar rozpoczęcia specjalizacji z (...) (...), w razie potrzeby była oddelegowywana z oddziału, na którym odbywała staż na oddział (...) (...). Do obowiązków wnioskodawczyni na oddziale (...) (...) należało zbadanie pacjenta dzień przed operacją na sali chorych celem zakwalifikowania do operacji oraz znieczulenie pacjenta do zabiegu operacyjnego pod nadzorem lekarza anestezjologa. Wnioskodawczyni nie pracowała na oddziale (...) (...) w pełnym wymiarze czasu pracy, gdyż realizowała obowiązki stażysty na innych oddziałach.

(dowód: zeznania świadka B. K. – protokół rozprawy z 25 czerwca 2020 roku – od minuty 5 do minuty 16, zeznania świadka M. O. - protokół rozprawy z 25 czerwca 2020 roku – od minuty 16:07 do minuty 23, zeznania wnioskodawczyni - protokół rozprawy z 25 czerwca 2020 roku – od minuty 38:35 do minuty 54:29)

Szpital (...) w B. zaświadczył, że E. K. wykonywała pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu w okresie od 1 października 1991 r. do 31 grudnia 2008 r. pracy w (...) w B. na stanowisku lekarza na oddziałach (...) lub (...) z wyłączeniem okresów :

- od 1 lutego 1993 roku do 29 marca 1993 roku

- od 19 kwietnia 1993 roku do 3 lipca 1993 roku

- od 4.07.1993 r. do 23.10.1993 r.

- od 25.10.1993r. do 30.11.1993r.

- od 19.05.1994r. do 21.05.1994r.

- od 17.10.1994r. do 21.10. 1994r.

- od 28.06.1995r. do 3.07.1995r.

- od 8.01.1996r. do 21.01.1996r.

- od 1.10.1996r. do 12.02.1997r.

- od 13.02.1997 r. do 18.06.1997 r.

- od 19.06.1997r. do 4.08.1997r.

- od 1.10.1997r. do 4.10.1997r.

- od 5.10.1998r. do 31.12.1998r.

- od 17.01.2000r. do 20.01.2000r.

- od 12.05.2000r. do 13.11.2000r.

- 14.11. 2000 r. do 14.05. 2001 r.

- 6.10.2003r. do 8.10.2003r.

- od 5.11.2003r. do 12.11.2003r.

- 25.03.2004r. do 26.03.2004r.

- od 3.09.2004r. do 7.09.2004r.
- od 21.12.2004r. do 23.12.2004r.
- od 4.01.2005r. do 6.01.2005r.
- od 12.10.2005r. do 17.10.2005r.
- od 22.12.2005r. do 27.12.2005r.
- od 21.09.2006r. do 22.09.2006r.
- od 26.09.2006r. do 29.09.2006r.
- od 2.02.2007r. do 7.04.2007r.
- 30.06.2007r. do 4.07.2007r.
- 08.01.2008r. do 10.01.2008r.
- od 22.01.2008r. do 22.01.2008r.
- od 12.11.2008r. do 14.11.2008r.

Szpital (...) w B. zaświadczył, że E. K. wykonywała pracę o szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 31 sierpnia 2009 r. w (...) w B. na stanowisku lekarza w (...) i (...) w warunkach ostrego dyżuru zał. nr 2 poz. 24 do ustawy z 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych, z wyłączeniem okresów :

- 3.02.2009r.
- od 19.02.2009 r. do 23.02.2009r.

(dowód: świadectwo pracy w warunkach szczególnych – k. 6 i 7 akt emerytalnych)

Wnioskodawczyni legitymuje się stażem pracy w łącznym wymiarze 34 lat, 10 miesięcy i 8 dni, w tym 14 lat 4 miesiące i 3 dni pracy w warunkach szczególnych (okoliczność bezsporna)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 965 z późn. zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6) po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Prawo do emerytury pomostowej zgodnie z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i art. 49 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po dniu 1 stycznia 2009 r. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do "nowego" świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dzisiaj obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dzisiaj nie może być tak kwalifikowany (tak: wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., sygn. akt II UK 164/11, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 kwietnia 2014 r., III AUa 2302/13).

Z zaświadczenia Szpitala (...) w B. z 15 listopada 2018 roku wynika, że po 31 grudnia 2008r. wnioskodawczyni wykonywała pracę w szczególnym charakterze wymienioną w załączniku nr 2 poz. 24 do ustawy o emeryturach pomostowych tj . pracę na stanowisku lekarza w (...) i (...) w warunkach ostrego dyżuru. Wcześniej jak wynika ze świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych (k. 6 akt emerytalnych) skarżąca wykonywała pracę na stanowisku lekarza na oddziałach (...) lub (...) od 1 października 1990 roku do 31 grudnia 2008 roku.

W takiej sytuacji uprawnień do emerytury wnioskodawczyni należy poszukiwać w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych. Prawo wnioskodawczyni do emerytury pomostowej zależy zatem od spełnienia warunków określonych w art. 4 pkt 1- 7 ustawy Wnioskodawczyni spełniła przesłanki z art. 4 pkt 1, 3, 4, 5, 6 i 7 ustawy, gdyż urodziła się po dniu 31 grudnia 1948 roku, na dzień złożenia wniosku o emeryturę pomostową ukończyła 55lat, legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze przekraczającym 20 lat i nie pozostaje w stosunku pracy.

Spornym pozostało jedynie spełnienie warunku z art. 4 pkt 2 ustawy, czyli legitymowanie się na dzień 1 stycznia 2009r. stażem pracy w szczególnym charakterze wynoszącym 15 lat w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS lub art 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Stało się tak dlatego, że ZUS odmówił wnioskodawczyni zaliczenia do szczególnego stażu pracy okresu zatrudnienia od 2 stycznia 1991 roku do 30 września 1991roku, podnosząc, że pracodawca nie potwierdził w wydanym zaświadczeniu o wykonywaniu pracy w szczególnym charakterze, aby wnioskodawczyni taką pracę wykonywała przed 1 października 1991 roku.

Wobec odmowy uznania przez organ rentowy zatrudnienia w spornych okresach za pracę w szczególnych warunkach na wnioskodawczyni, zgodnie z treścią art. 6 k.c., spoczywał ciężar wykazania tej okoliczności.

Wnioskodawczyni nie sprostала temu obowiazkowi.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka A. K., że w spornym okresie wnioskodawczyni pracowała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na oddziale (...) (...). Zeznania A. K. są bowiem sprzeczne z zeznaniami pozostałych w sprawie świadków, a nawet samej skarżącej. Nadto A. K. w okresie od stycznia 1991 roku do czerwca 1991 roku pracował za granicą, a zatem nie mógł dysponować bezpośrednią wiedzą co do stałych obowiązków skarżącej w tym okresie. Jego zeznania są podyktowane wyłącznie chęcią uzyskania przez skarżącą, która jest jego żoną korzystnego rozstrzygnięcia w sprawie i jako takie nie są wiarygodne. Z zeznań świadków B. K. oraz M. O., którzy w spornym okresie pracowali w Szpitalu (...) w B. jako lekarze na oddziale (...) (...) wynika zaś, że skarżąca w spornym okresie pracowała na oddziale (...) (...) jedynie w razie takiej potrzeby. Dokumentacja pracownicza potwierdza, że wnioskodawczyni na tym oddziale została zatrudniona dopiero od 1 października 1991 roku. Wcześniej było to niemożliwe, gdyż skarżąca w okresie od 1 października 1990 roku do 30 września 1991 roku odbywała staż po studiach medycznych, w ramach którego pracowała po trzy miesiące kolejno na oddziale (...), (...), (...) i (...). Również skarżąca przyznała, że w spornym okresie była li tylko oddelegowywana z oddziału, na którym odbywała staż na oddział (...) (...) w razie takiej potrzeby tj. gdy zachodziła konieczność znieczulenia pacjenta do operacji. Wyklucza to uznanie, że skarżąca pracowała na oddziale (...) (...) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, jak tego wymaga ustawodawca.

Zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy. Stosownie do treści ustępu 5 ww. artykułu za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3. W ustępie 7 wskazano zaś, że za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Do okresu uprawniającego do emerytury pomostowej osiągniętego przed dniem 1 stycznia 2009 r. wlicza się zatem okresy pracy w szczególnych warunkach oraz w szczególnym charakterze, o których mowa w art. 32 ust. 2 i 3 oraz art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jak również okresy takiej pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Za okresy pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze osiągnięte po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych uznaje się wyłącznie te okresy, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy.

Do pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ustawodawca zalicza w rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1984 roku w wykazie A dziale XII (w służbie zdrowia i opiece społecznej) poz. 1 prace na oddziałach: (...), (...), psychiatrycznych i odwykowych, onkologicznych, leczenia oparzeń oraz ostrych zatruc w bezpośrednim kontakcie z pacjentami, a pod poz. 2 prace w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych oraz prace lekarzy stomatologów.

Z kolei pracą w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych wymienioną w zał. nr 2 pod poz. 24 są prace personelu medycznego w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych i (...) w warunkach ostrego dyżuru.

Niewątpliwie pojęcie prac personelu medycznego w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych i (...) w warunkach ostrego dyżuru wymienione w zał. nr 2 poz. 24 do ustawy o emeryturach pomostowych jest pojęciem węższym od pojęcia prac wymienionych w wykazie A dziale XII poz. 1 i 2. Do zaliczenia pracy jako świadczonej w szczególnych warunkach wystarczyła jedynie okoliczność zatrudnienia na oddziałach (...), (...), psychiatrycznych i odwykowych, onkologicznych, leczenia oparzeń oraz ostrych zatruc w bezpośrednim kontakcie z pacjentami lub praca w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych oraz wykonywanie pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym

na danym stanowisku. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych znacznie zawężyła zakres prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, dotyczy to również prac w służbie zdrowia, gdzie wyraźnie określono jakie rodzaje prac należy zaliczyć do kategorii prac o szczególnym charakterze. Załączniki nr 1 i 2, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, nie kwalifikują pracy na oddziałach (...) i (...) jako pracy w warunkach szczególnych, jak to czynił załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w wykazie A dziale XII, poz. 1. Obecnie w załączniku nr 2 ustawy o emeryturach pomostowych z zakresu służby zdrowia jako prace o szczególnym charakterze pod poz. 24 wymienione zostały prace personelu medycznego w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych i (...) w warunkach ostrego dyżuru.

Z uwagi na to, że wnioskodawczynie wykonywała prace w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych po 31 grudnia 2008 roku (prace wymienione w zał. nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych pod poz. 24), co wynika z zaświadczenia z 15 listopada 2018 roku, wystarczy aby w spornym okresie zatrudnienia od 2 stycznia 1991 roku do 30 września 1991 roku wykonywała prace w rozumieniu art. 32 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a zatem prace wymienione w wykazie A dziale XII poz. 1 lub 2, z tym że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wnioskodawczynie jednak takich prac nie wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W spornym okresie nie była zatrudniona na oddziale (...) i (...), a odbywała staż na oddziale (...), (...) i (...). W zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych pracowała tylko wówczas, gdy była oddelegowana z oddziału, na którym odbywała staż do znieczulenia pacjenta do zabiegu operacyjnego, czyli w razie potrzeby. Na oddziale (...) i (...) wnioskodawczynie pracowała zatem w spornym okresie dorywczo, w razie potrzeby, a nie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, co wyklucza zaliczenie spornego okresu pracy do pracy w szczególnym charakterze. Nie można zapominać, że podstawowym obowiązkiem skarżącej w spornym okresie jako stażystki było odbycie stażu na podstawowych oddziałach szpitalnych. Wśród tych oddziałów nie było oddziału (...) i (...). Do stałych obowiązków skarżącej należało wykonywanie zleconych jej czynności przez ordynatora oddziału, na którym odbywała staż. Praca na oddziale (...) i (...) była zajęciem ubocznym w stosunku do obowiązków stażowych, które w spornym okresie były na planie pierwszym. Wykonując dodatkowe obowiązki na oddziale (...) i (...) wnioskodawczynie przygotowywała się w ten sposób do specjalizacji na tym oddziale, którą rozpoczęła od 1 października 1991 roku. Należy podnieść, że skarżąca nie miała w spornym okresie formalnych uprawnień do pracy w charakterze anestezjologa, była li tylko stażystą. Wszystkie czynności musiała wykonywać pod okiem lekarza anestezjologa, gdyż dopiero przyuczała się do wykonywania tych obowiązków. Wnioskodawczynie wykonując takie prace nie ponosiła za nie odpowiedzialności, jej działania obciążały lekarza anestezjologa, który nadzorował jej prace. Nie sposób wykonywania takiej pracy, bez formalnych uprawnień, odpowiedzialności, wykonywanej dorywczo – w razie potrzeby, zaliczyć do pracy w szczególnym charakterze.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.